

Jóannes Dalsgaard, limur
í Norðurlanda Ráðnum:

Dounreay- ætlanin framvegis ein hóttan

-Tað er sera týðningarmikið, at Norðurlond standa saman í umhvørvis- og dálkingarspurningum, bæði tá tað snýr seg um at minka og forða dálking av høvunum og luftini, og tá talan er um ætlaðu útbýggingina av Dounreay-verkinum í Skotlandi. M.a. hetta segði Jóannes Dalsgaard, lógtingsumboð og limur í Norðurlanda Ráðnum, tá hann hevði orðið á tí 40-setuni hjá Ráðnum í Helsingfors í vikuni. Hann segði:

Hr. president.

Det gennemgående tema i både ministerrådets redegørelse såvel som Fællesrådets rapport er anerkendelsen af betydningen af samarbejdet mellem de nordiske lande og de nye krav ved den europæiske integration stiller til det nordiske samarbejde. Dette er vel ikke så mærkeligt at den alle Nordens suveræne stater jo kommer til at

Jóannes Dalsgaard, limur í Norðurlanda Ráðnum: *-Tíðin er komin, til at samar fáa limaskap í Norðurlanda Ráðnum*

være enten medlemmer af EF eller deltagere i EØS-aftalen.

De to vestnordiske selvstyrende nationer Grønland og Færøerne kommer

til at stå uden for både EF og EØS. Dette er den virkelighed vi i Vestnorden kommer at leve med, og det er derfor af stor interesse for os, hvor stærkt de suveræne stater prioriterer det nordiske samarbejde efter 1992.

For os, der ikke deltager i integrationsprocessens politiske felter, er det af stor betydning, hvilken skæbne det nordiske samarbejde får efter 1992/93. Dette bliver nævnt fordi deltagelsen i det nordiske samarbejde med alle dets politiske, økonomiske og kulturelle sider, hidtil har haft stor betydning for mit land og dets udvikling.

Vit har haft stor nytte af at deltage i det nordiske samarbejde. De erfaringer, vi her har fået har været til gavn i vor stræben efter større politisk

selvstændighed. Men vi har ikke blot modtaget og lært af det øvrige Norden — vi har også ydet noget til Norden.

Jeg vil udtrykke min glæde over den positive interesse, der kommer til udtryk i Vestnordenrapporten, men jeg vil henstille, at de tiltag og forslag, som rapporten anbefaler, ikke iværksættes, før rapporten har fået en politisk behandling i Island, Færøerne og Grønland.

Hr. president — det er som bekendt områder som kultur og miljø, der prioriteres højt i de dokumenter, vi debaterer her. Der er grund til at se med sympati på de områder, der foreslås prioriteret eksempelvis nordisk kulturidentitet, uddannelsesfællesskab, grundforskning og internationaliser-

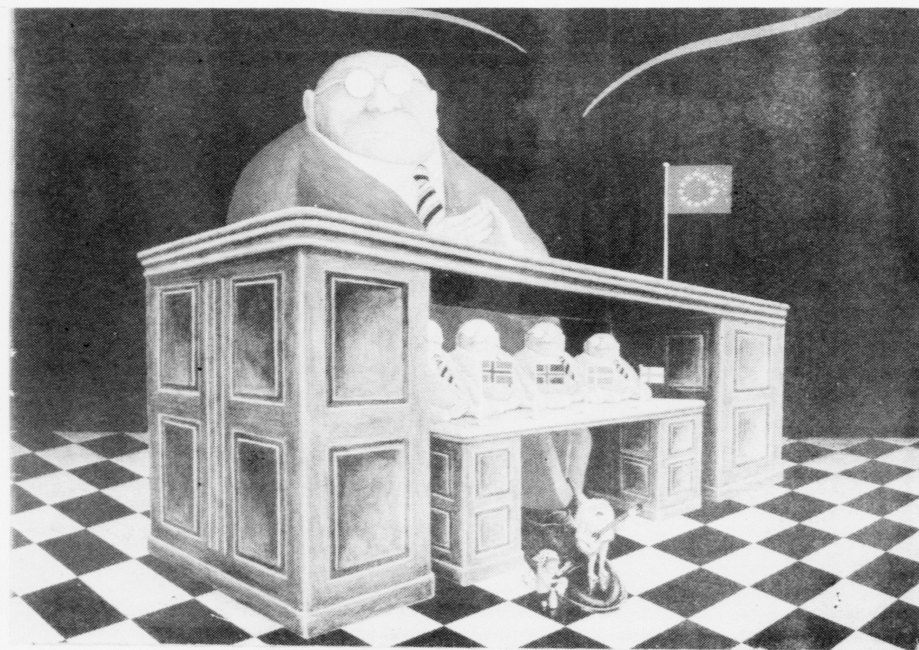
ing af nordisk kultursamarbejde. Men man kan nok stille spørgsmålet, hvordan disse satsninger er forenelige med den stærke orienteringen mod EF, der præger Nordens politiske billede for tiden — hvor vigtige beslutninger kommer til at flyttes fra Nordens hovedstæder til Bruxelles.

Det er glædeligt, at der bebudes en forstærket indsats på miljøområdet og at nye initiativer og forslag kan ventes efter 1. april i år. Men der er også behov for at forstærke indsatsen inden for rammerne af handlingsplanerne mod luftforurening og mod forurening af havene. Det er et akut behov for at reducere de klimapåvirkende udslippene og der er grund til at stå vagt om havmiljøet. Der er desuden brug for en fælles-

nordisk politik med hensyn til transport af radioaktivt affald til opbejldning ved britiske oparbejdningsvirksomheder. Planerne om at gøre Dounreay til et internationalt center for modtagning af store mængder radioaktivt affald til opbejldning er intet mindre end en trussel mod de nordatlantiske fiskersamfunds eksistens.

Der er derfor i denne forbindelse behov for en fælles nordisk indsats i de organisationer og sammenhænge, hvor man kan påvirke de implicerede parter. At industrielle stormagter anvender atomkraft er måske deres egen sag, men når de forsøger at løse de deraf opståede problemer ved at flytte dem til Europas ud-

Framhald á síðu 15

Fyri Føroyar hevur tað stóran týðning, hvørja lagnu norðurlenska samarbeiðið fer at fáa efti: 1992/93, nú fleiri Norðurlond fara at søkja um limaskap